

ENTREVISTA A MANUEL RIVAS, ESCRIPTOR GALLEC

“A Galícia ha canviat més la gent, la societat, que no pas el govern”

Manuel Rivas (Montealto – A Coruña, 1957) és l'escriptor de la literatura gallega més difós fora del seu país. Molts lectors el coneixen per les seves columnes i articles a la premsa d'arreu de l'Estat, i molts hauran llegit també alguns dels seus poemaris o novel·les, o potser fins i tot algun dels seus assaigs. Dues de les seves obres són força conegudes perquè es van adaptar al cinema: *A lingua das bolboretas* (*La llengua de les papallones*) i *O lapis do carpinteiro*. Aquesta darrera es va traduir al català amb el títol de *El llapis del fuster*, i tot i que sovint només es faci propaganda de les traduccions al castellà, també n'hi ha dues més que es poden trobar en la nostra llengua, *Ella, maleida ànima* i *Què vols de mi, amor?*. Com a escriptor gallec amb consciència de ser-ho, sap quins són els problemes del seu país i sempre s'hi ha implicat. L'hem pogut trobar participant activament en accions a favor de la llengua gallega o en moviments ecologistes que, val a dir-ho, no donen l'abast en un país com Galícia que pateix una devastació contínua i cada dia més ferotge.

L'any 2003 es va celebrar per primer cop La Foliada de Nou Barris, a Barcelona, i enguany se'n celebra la quarta edició (l'any passat la festa es va traslladar a Galícia amb el nom de A Gresca). En Manuel Rivas va participar a la primera Foliada, i hem volgut que ens parlés del record que en té i de la seva percepció de tots aquests intercanvis gallegocatalans, sortosament cada dia més abundants i populars.

• **Eduard del Castillo Velasco**
REDACCIO@SETMANARIDIRECTA.INFO

Quins records tens de la primera Foliada que es va celebrar a Nou Barris? Ja en fa cinc anys!

Encara era recent el cop del Prestige i molt viu el crit de la plataforma Nunca Máis. Per a mi, aquella Foliada va ser una festa de l'internacionalisme que gairebé mai no s'havia experimentat abans amb aquella intensitat. Va ser alhora una cosa molt rigorosa, molt útil, perquè vam debatre sobre el que passa al món —la falsa globalització, que no és més que l'imperi del capitalisme delinqüent— i també vam celebrar la solidaritat, l'emersiò de la consciència cívica i ecològica, la capacitat de re-existència. I tot plegat expressat no pas d'una manera doctrinària, sinó fent de Nou Barris un espai de simpatia, un hàbitat de fraternitat. Mai no oblidaré aquella transfusió d'esperança.

I quina importància creus que té un projecte d'aquestes característiques de cara al coneixement mutu dels nostres països?

Te la importància de passar de l'abstracció dels discursos, de la fredor de les retòriques, tot i haver-

nòmades on les paraules, les músiques, les identitats, les incerteses, tinguin cos. La força d'un esdeveniment com la Foliada és que propicia una trobada en llibertat, incondicionada, sense cap mediació institucional.

Creus que tindrà repercussions culturals dins de Galícia?

El més important és l'impacte que té en la gent que hi participa. És una cosa semblant als cercles concèntrics. Per a la gent que la viu, la Foliada és inoblidable, un model

“La Galícia catalana és una reinvençió desacomplexada del nostre país”

que cal sembrar. I aquestes són les experiències que al final es prolonguen i deixen petjada a la cultura. El poble de la Foliada va creixent. Un *aturuxo* recorre la terra de Fisterre fins a Nou Barris!

Tu ja has estat força per Catalunya i per la Galícia d'aquí... Què representa per a tu aquesta Galícia de l'altre mar?

Per a mi Galícia no és el “territori” geogràfic sinó el mental. Som un país portàtil, per dur-lo damunt el cap, per recrear-lo amb la mirada fèrtil. Això és per a mi la Galícia catalana: un cos obert, una reivindicació desacomplexada i de mirada fèrtil que cada vegada farà més llum.

I més enllà de la cultura, com veus l'actual situació política en els nostres països? A Galícia s'acosten eleccions, creus que es podrà continuar amb el canvi polític iniciat fa gairebé quatre anys, després d'una llarga etapa de governs del PP?

“La gent més conscient, que va fer possible l'alternativa a l'antic règim, espera que s'actui amb més valentia”

Estem en una situació que podríem definir amb un vers de Luis de Camões: “O contentamento descontente”. Penso que la gent més conscient, la que va fer possible l'alternativa enfront de l'antic règim, la que es va moure i va omplir les places i els carrers amb una responsabilitat comunitària, esperava i espera que s'actui amb més

valentia, amb més energia transformadora, amb més radicalitat positiva, amb menys conformisme. Jo penso que a Galícia ha canviat més la gent, la societat, que no pas el govern.

Per acabar, i tornem a la creació... Què ens destacaries de la literatura catalana? O, en un sentit més ampli, de la cultura catalana...

Sempre que puc procuro estar al dia de les creacions de la cultura catalana, encara que això no sempre és fàcil, a causa de la quantitat de murs que impedeixen la intercomunicació i per culpa d'aquesta tendència centralista a convertir-nos en “bonsais” que només creixen en la penombra de la seva habitatció.

Publicació editada en col·laboració amb el setmanari Directa:

Setmanari de comunicació

DIRECTA

Juan Ramón Jiménez 22
08902, Hospitalet de Llobregat
935 270 982 · 661 493 117
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info

HAN COL·LABORAT
EN AQUEST SUPLEMENT:

Gemma García, Blanca Balanya, David Vázquez, Àngel Pineda, Eduard del Castillo i Lluç Salells

“La Foliada propicia una trobada en llibertat, incondicionada i sense mediacions institucionals”

hi bones intencions, a l'experiència real de compartir. Arriba un moment que el que és virtual es confon amb el buit. Cada cop és més necessari crear espais reals, llars